

Troesbekjendelse, vi have her i Rigsdagen, og de to have været Medlemmer af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, den 3de af Randers Communalbestyrelse; der er næsten ingen Communalbestyrelse i de større Byer i Jylland, hvor Søder ikke meget ofte have havt Sæde. Nu kommer imidlertid det Besynderligste af Alt ligeover dette Argument, og det er, at den eneste Gang Befolkningen har havt Leilighed til at vælge Dommere, nemlig til Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, har Befolkningen af 20 Handelsrets-Dommere valgt 4 Søder, saa jeg virkelig troer, at dette Argument meget let om Befolkningens Stemning maa falde til Jorden. Jeg har kun tilladt mig i Korthed at berøre disse Punkter, netop paa Grund af det senere Tidspunkt paa Dagen, men maa bede fastholdt Alt, hvad der er foregaaet paa den grundlovgivende Rigsforsamling, at der var stillet et bestemt Amendement, som meget tydeligt udtrykte, at kun den Begrændsning kunde man stille, at de Rettigheder, der medførte særegne Forpligtelser til Folketirken, kunde Anderledes-troende ikke have; dette Amendement blev forkastet; at der fremdeles fremkom Yttringer imod den Anstuelse, jeg nærer, men fra Folk, som ganske sikkert ikke i den Retning stode paa et friere Standpunkt, end de stode paa med Hensyn til mange andre; at Forholdet i Udlandet er saaledes, at der i de store Lande, jeg har nævnt, overalt ikke findes nogen legal Hindring for, at Søder kunne blive Dommere, og at den Mand, der er Minister for Justitien og Cultus i Frankrig, har ansat mange, og at selv i det kirkelige England er der endeeft Dommere, der ere Søder, ligesom ogsaa det Samme er Tilfældet i Holland og Tydskland. Med Hensyn til det Argument, der er hentet fra Befolkningens Stemning, troer jeg, at jeg har leveret slaaende Beviser for, at Befolkningen altid gjerne har betroet selv meget vigtige Hverv til Søder, og at Befolkningen den eneste Gang, den har kunnet vælge Dommere, har valgt 4 Søder. Jeg troer, at Alt dette taler overordentlig stærkt for min Anstuelse. Jeg veed meget vel, at Besættelsen af Embeder er et af Kronens Prærogativer, og at der altsaa ikke kan være Tale om at sige, at der skal ansættes Søder, men det er meget vigtigt

at vide, hvad Anstuelse Regjeringen nærer, for det Første, fordi at der saa i underordnede Stillinger kan ansættes Søder, naar vedkommende Embedsmænd høre, at Regjeringens Anstuelse ikke er til Hinder derfor, og dernæst, fordi, naar der først er udtalt en bestemt Anstuelse i en Retning, hvor jeg ikke troede, at der burde være Tvivl tilstede, saa vil der, naar dygtige Mænd findes til dette Kald, heller ikke være Noget iveien for at ansætte dem deri. Jeg haaber navnlig, at det ærede Thing i den Henseende er fuldkommen enigt med mig, at den Interpellation, hvorom der her er Tale, ikke er stillet af mig, hverken for en enkelt Persons Skyld, der ikke maatte komme til et Embede, og heller ikke hovedsagelig for det Samfund, hvortil jeg hører, skjøndt jeg finder det fuldstændig berettiget at hævde for sig selv og dem, der staae paa samme Trin som jeg, de borgerlige Rettigheder, man vil have, men navnlig for at hævde den religiøse Frihed, som vi altid have været stolte af at have herhjemme, og som vi ved Grundloven have faaet slaaet fast, og som vi i alle vore Forhandlinger bestandig have hævdet, at der ikke blev rokket ved. Jeg skal nu tillade mig at imødesee den høitagtede Ministers Svar paa den Forespørgsel, jeg med Thingets Samtykke har tilladt mig at stille, der lyder saaledes: „Nærer Justitsministeren nogen Tvivl om, at Medlemmer af det mosaiske Troessamfund kunne beklæde Dommerædet her i Landet?“

Justitsministeren: Siden den ærede Interpellant gjorde opmærksom paa, at han havde gjort sig bekjendt med, hvad der var passeret paa den grundlovgivende Rigsforsamling, finder jeg det rigtigt at komme tilbage dertil, og navnlig, inden jeg begynder paa at besvare Interpellationen, at oplyse, hvad der i den nedsatte Comitæes Betænkning er yttret med Hensyn til den Paragraph, om hvis Fortolkning her jo nærmest er Spørgsmaal. Den lyder saaledes: „Ingen kan paa Grund af sin Troesbekjendelse berøves Afgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder.“ Jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig at oplæse, hvad der i saa Henseende er bemærket i Comitæens Betænkning, det findes iøvrigt i Beretningen om Forhandlingerne paa Rigsdagen for 1849, Side 2167. Det hedder